

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 14C/131/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4311208448
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kostolanská
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2016:4311208448.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou JUDr. Lenkou Kostolanskou, v spore žalobkyne: Mgr. L. E., J.. XX. XX. XXXX, G. E. X, X., zast. Advokátska kancelária Mgr. Rastislav Munk, PhD. So sídlom Podpriehradná 3, Bratislava, proti žalovanému: K. Y., J.. XX. XX. XXXX, G. E. H. XXX, zast. JUDr. Tiborom Sojkom, advokátom, so sídlom A. Sládkoviča 1, Levice, o zaplatenie 36.621,41 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 24.588,68 eura s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 24.588,68 eura od 01. 11. 2010 do zaplatenia, a to do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 34%.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 10. 06. 2011, sa žalobkyňa domáhala zaplatenia sumy 33.278,68 eura s príslušným úrokom z omeškania. Svoj žalobný návrh odôvodnila tým, že žalovanému v priebehu roku 2010 postupne v rôznych čiastkach poskytla finančné pôžičky v celkovej výške 37.978,68 eura, a to predovšetkým na účel dovozu ojazdených áut zo zahraničia a kúpy náhradných súčiastok. Žalovaný sa finančnú pôžičku zaviazal uhradiť v dohodnutých termínoch, ktoré však na jeho naliehanie boli posunuté, a to až do konca októbra 2010. Do dňa podania žalobného návrhu uhradil len sumu 4.600 eur, teda zvyšok dlžnej sumy bol vo výške 33.378,68 eura. Keďže sa dozvedela, že žalovaný finančné prostriedky používa na iné účely, pričom dlh nebol ochotný vrátiť, podala na neho trestné oznámenie.

2. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril a uviedol, že žalobkyňa ani v trestnom konaní nepredložila žiaden dôkaz, že finančné prostriedky, ktoré mu poskytla, boli poskytnuté z jej strany ako pôžička a nie formou daru. Už len skutočnosť, že mu boli poskytnuté finančné prostriedky opakovane, bolo dôkazom toho, že išlo o dary a nie pôžičky. Je nelogické, že by mu poskytovala opakovane v nespočetných prípadoch pôžičky bez toho, aby predchádzajúcu pôžičku splatil. Žalobkyňa ho finančnými prostriedkami a darmi obdarúvala počas celej doby trvania ich intímneho vzťahu, teda počas obdobia približne desať mesiacov. On ju nikdy o žiadne financie, či dary nežiadal. Počas ich vzťahu ani v jednom prípade nepadla reč o nejakej pôžičke, ktorú by mal žalobkyni vrátiť. Takéto nároky si začala žalobkyňa uplatňovať až v období, keď jej oznámila, že ich vzťah nemá perspektívu. Situácia sa vyhrotila do neúnosnej miery hlavne po tom, ako žalobkyni oznámila, že obnovil vzťah so svojou bývalou priateľkou a po tejto informácii sa začala vyhrážať, písať vulgárne SMS, pričom tieto smerovala aj voči ostatným príslušníkom jeho rodiny, ako aj voči jeho priateľke.

3. Následne žalobkyňa potvrdila, že mali intímny pomer, avšak ho nazvala nezáväzným a uvedené podľa nej potvrdil aj žalovaný, keď na jednej strane tvrdil, že mu poskytovala dary, aby ju svojím oblečením a autom reprezentoval a na druhej strane uviedol, že išlo o utajovaný vzťah, čo popri sebe neobstojí. Navyše poznala celú žalovaného rodinu, a preto pomohla ich synovi pri získaní zamestnania, ako aj mu požičala za účelom rozbehu jeho podnikania s ojezdenými motorovými vozidlami. K narušeniu vzťahov došlo, keď zistila, že z predaja vozidla AUDI A6 si nechal zisk pre vlastnú potrebu a nič nevrátil na pôžičku.

4. Súd vo veci nariadil pojednávania, na ktorých vykonal výsluch strán sporu, ako aj sa oboznámil s listinnými dôkazmi.

5. Uznesením zo dňa 17. apríla 2012 č.k. 14C/131/2011-40 súd pripustil zmenu návrhu v časti žalovaného petitu a to na sumu 36.621,41 eura.

6. Následne súd rozhodol rozsudkom zo dňa 14. 05. 2012 č.k. 14C/131/2011-55 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia sumu 36.621,41 eura s 9% p.a. úrokom z omeškania od 11. 06. 2011 do zaplatenia a vo zvyšku súd uplatnený nárok zamietol. Okrem toho uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy konania a žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za rozšírenie žaloby v sume 194 eur.

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ako aj žalobkyňa, v dôsledku čoho Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesením zo dňa 24. januára 2013 č.k. 9Co/273/2012-103 zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že opätovne predvolá a podrobne vypočuje účastníkov konania. Žalobkyňa musí preukázať, a to osobitne pri každej čiastkovej sume, že túto poskytla žalovanému titulom pôžičky, a rovnako preukázať nad všetky pochybnosti, kedy a za akých okolností došlo k uzavretiu pôžičky, v akej výške a ako bola dohodnutá doba splatnosti jednotlivých pôžičiek. Rovnako tak žalovaný musí preukázať svoje tvrdenia, ktoré z finančných prostriedkov poskytnutých mu žalobkyňou boli darom, a nie pôžičkou.

8. Súd vec opätovne prejednal na nariadených pojednávaniach a doplnil dokazovanie v zmysle pokynu odvolacieho súdu, nielen výsluchom strán sporu, ale aj oboznámením sa s trestným spisom a výpoveďami tam uvedenými, ako aj listinnými dôkazmi v ňom predloženými a tiež vypočul navrhnutých svedkov.

X. D. E., manžel žalobkyne, na pojednávaní uviedol, že predmetom konania je ich spoločný majetok. O pôžičke sa dozvedel až vtedy, keď sa pýtal manželky na rekonštrukciu a ona mu uviedla, že peniaze nie sú, pretože sú u žalovaného. Zdôraznil, že za trvania manželstva nikdy nikomu nedarovali peniaze. Potom čo sa prevalila tá vec s finančnými prostriedkami, pýtal sa manželky, že na aký účel to požičala a uviedla, že na nákup auta a že keď ich predá, tak vráti finančné prostriedky. Finančné prostriedky boli poskytnuté z ich súkromných prostriedkov, lebo čo sa týka podnikateľských účtov, manželka pôsobí v zdravotníctve, tam to beží má dať a dá, nie sú tam veľké obraty.

10. Boli vypočutí tiež synovia žalobkyne G. I. E. a G. D. E. a popísali incident u žalovaného. G. I. E. tiež uviedol, že mal so žalovaným incident aj na diskotéke.

XX. D. Y., známa strán sporu, na pojednávaní uviedla, že od žalobkyne vie, že mala pomer so žalovaným a potvrdila odovzdávanie hodnotných darov.

XX. G. A., sestra žalovaného, potvrdila, že nevedela o tom, že medzi jej bratom a žalobkyňou malo dôjsť k nejakým pôžičkám, málokedy sa o týchto otázkach rozprávali.

13. Okrem toho bola viackrát vypočutá svedkyňa H. N., ako aj bolo oboznámené jej čestné prehlásenie, v rámci ktorého potvrdila, že bola svedkom telefonických hovorov a sms správ, ktorými si žalovaný požičiaval peniaze na súčiastky. Následne, keď sa žalobkyňa zrútila, informovala o tom žalovaného, ktorý jej napísal, že všetko jej dá. Svedkyňa uviedla, že strany sporu komunikovali formou sms a žalovaný si prostredníctvom nich chcel požičať nejaké peniaze na autá a ohľadom uvedenej skutočnosti sa utvrdila, keď dňa 27. 07. 2010 sa žalobkyňa zosypala kvôli nejakým peniazom a ona mu to písala v sms a on uviedol, že jej vráti všetky peniaze, preto nevedela, že by jej ich nechcel vrátiť. Okrem toho uviedla,

že nebola síce pritom, keď mu peniaze dávala, ale súhlasila s tým, že žalovaných žiadal. Napríklad si spomenula na to, že raz žalovaný písal, že ho chytili policajti a žiadal žalobkyňu o sumu 1.000 eur.

14. Sms správa odoslaná z telefónneho čísla žalovaného dňa 27. 07. 2010 o 14:35:41 v znení: Povedz jej, že všetko jej dám. Ja už nič nechcem, lebo ja skončím v Hronovciach. Nikdy nevie ako sa cítim ja. Teraz si prajem zomrieť a vrátiť všetko. Dúfam, že sa mi to podarí. Takto sa zbláznim H..

15. Žalobkyňa uviedla, že čo sa týkalo poskytnutia finančných prostriedkov, tak tie poskytla žalovanému, nakoľko chcel podnikat', založiť si autobazár a pýtal od nej peniaze na tri autá, ktoré mal v garáži jeho švagra Z. A. a sľúbil jej, že keď autá predá, tak jej peniaze vráti. Ona mu verila, že ich vráti, avšak pri výsluchu na polícii zistila, že ju oklamal. Na políciu išla potom, ako v októbri 2010 od nej pýtal peniaze na prevodovku Audi X. XXX, avšak ona videla, že to auto je pojazdné a chodil na ňom jeho švager Z. A.. Za jej peniaze išiel na dovolenku s priateľkou do Hurgady. Čo sa týkalo poštových poukazov, tak tie hradila ona, nakoľko žalovaný je manipulátor a uviedol, že ich nemá z čoho vyplatiť, že ho chcú rodičia vyhodiť z domu, že nemá čo jesť a pod. Ohľadom súm posielaných na účet, tak tie posielala z toho dôvodu, aby bola krytá, keďže nechcel podpísať, že jej ich vráti. Ona mu aj poslala výzvu na vrátenie v auguste 2010, ako aj mu predložila zmluvu o pôžičke na sumu 3.000 eur, avšak on to odmietol podpísať. V konečnom dôsledku, bez ohľadu na uvedené, boli to jej peniaze a peniaze jej manžela, a preto ich chce vrátiť. Chcela mu pomôcť a on sa jej takto odplatil.

16. Žalovaný uviedol, že všetky prostriedky, ktoré mu žalobkyňa poskytla boli, keď spolu fungovali. Nebolo reči, že ich mal vrátiť. Okrem toho dodal, že prečo nehovorila o materiálnych veciach. Čo sa týkalo motocykla, tak ten si z väčšej časti hradil sám, nakoľko pracoval, šetril a výplata mu chodila na účet, čo je až dodnes. Ohľadom dovolenky v Hurgade uviedol, že tú si hradil sám. Peniaze, čo mu žalobkyňa poslala na účet, minuli spolu. Na otázku súdu, prečo prijal finančné prostriedky, uviedol, že to bola mladícka nerozvážnosť.

17. V čase rozhodovania súdu už bola vo veci podaná obžaloba, ako aj trestné konanie bolo právoplatne skončené, a viedlo sa pod sp. zn. 4T/39/2013, z ktorého súd zistil, že rozsudkom zo dňa 10. 09. 2014 č.k. 4T/39/2013 obžalovaný - žalovaný bol podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Levice č. 2Pv 773/2010 zo dňa 21. 03. 2013 pre skutok kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona na skutkovom základe, že po tom, čo sa v decembri 2009 zoznámil so žalobkyňou od 26. 01. 2010 do 22. 10. 2010 pod zámienkami nákupu a dovozu motorových vozidiel zo zahraničia a súčiastok k nim, postupne vylákal od nej rôzne sumy peňazí, ktoré mu ich poukazovala na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Dexia banke, a.s. v meste X. a dňa 22. 02. 2010 si od nej požičal sumu vo výške 12.390 eur na zakúpenie motocykla zn. SUZUKI GSX-R 1000, z ktorej jej vrátil 4.600 eur, dňa 18. 03. 2010 si požičal sumu vo výške 8.900 eur na zakúpenie osobného motorového vozidla zn. AUDI EČ: X.-XXX O., za pomoci ktorého chcel dovážať z cudziny motorové vozidlo, dňa 23. 07. 2010 za neho zaplatila sumu 2.692,73 eura za nákupy súčiastok, v dňoch 28. 05. 2010 a 23. 06. 2010 za neho vyplatila šeky na faktúry mobilného operátora vo výške 338,68 eura, v mesiaci august pod zámienkou, že ho vydierajú od nej vylákal sumu 3.000 eur, tomuto taktiež v uvedenom období požičala rôzne ďalšie finančné čistky, ktoré od nej požadoval s tým, že peniaze jej vráti z odpredaja dovezených vozidiel, pričom termíny vrátenia peňazí od apríla do októbra neustále odsúval pod rôznymi zámienkami, čím poškodenej spôsobil škodu vo výške 36.621,41 eura, oslobodený, nakoľko skutok nie je trestným činom. Pretože súd obvineného oslobodil spod obžaloby, poškodenú S.. L. E. v zmysle § 288 odsek 3 Tr. Poriadku s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. Proti rozsudku súdu prvého stupňa bolo podané odvolanie, v dôsledku čoho Krajský súd v Nitre ako odvolací súd rozhodol rozsudkom zo dňa 30. 04. 2015 č.k. 4To/41/2015-749 tak, že podľa § 321 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovaného podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku spod obžaloby okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Levice č. 2Pv 773/2010 zo dňa 22. 03. 2013, pre skutok kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že po tom, čo sa v decembri 2009 zoznámil so žalobkyňou od 26. 01. 2010 do 22. 10. 2010 pod zámienkami nákupu a dovozu motorových vozidiel zo zahraničia a súčiastok k nim, postupne vylákal od nej rôzne sumy peňazí, ktoré mu ich poukazovala na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Dexia banke, a.s. v meste X. a dňa 22. 02. 2010 si od nej požičal sumu vo výške 12.390 eur na zakúpenie motocykla zn. SUZUKI GSX-R 1000, z ktorej jej vrátil 4.600 eur, dňa 18. 03. 2010 si požičal sumu vo výške 8.900 eur na zakúpenie osobného motorového

vozidla zn. AUDI EČ: X.-XXX O., za pomoci ktorého chcel dovážať z cudziny motorové vozidla, dňa 23. 07. 2010 za neho zaplatila sumu 2.692,73 eura za nákupy súčiastok, v dňoch 28. 05. 2010 a 23. 06. 2010 za neho vyplatila šeky na faktúry mobilného operátora vo výške 338,68 eura, v mesiaci august pod zámienkou, že ho vydierajú od nej vylákal sumu 3.000 eur, tomuto taktiež v uvedenom období požičala rôzne ďalšie finančné čistky, ktoré od nej požadoval s tým, že peniaze jej vráti z odpredaja dovezených vozidiel, pričom termíny vrátenia peňazí od apríla do októbra neustále odsúval pod rôznymi zámienkami, čím poškodenej spôsobil škodu vo výške 36.621,41 eura, oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku bola poškodená S.. L. E., J. XX. XX. XXXX, G. X., E. X, s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

18. Naviac, sa súd oboznámil s výpoveďami Z. A., švagra žalovaného, G. A., sestry žalovaného, I. Y., otca žalovaného, M. Y., matky žalovaného, z trestného spiru, ktorí uviedli, že žalovaný nepodnikal s autami, ako aj potvrdili, že o vzťahu strán sporu najskôr nevedeli, až následne sa o tom dozvedeli a tiež poukazovali na správanie žalobkyne za účelom vrátenia peňazí.

19. Rovnako tak sa oboznámil s výpoveďami svedkov v trestnom konaní a to D. E., manžela žalobkyne, M. H., bývalej kolegyne žalobkyne, G.. H. N., bývalej zamestnankyne žalobkyne, D. Y., známej strán sporu a tiež svedkov I. M., V. G., S. S., N. H., K. A.V., Š. S., K. Č., V. O., ktorí prišli do kontaktu so žalovaným v dôsledku prevodu motocyklov a motorových vozidiel, avšak k predmetu sporu sa nevyjadrili.

20. Okrem toho manžel žalobkyne podal žalobu o vrátenie daru. Spor sa vedie pod sp. zn. 11C/48/2013 a z neho vyplýva, že žalobkyňa v priebehu roku 2010 bez jeho vedomia a súhlasu poskytla žalovanému finančnú sumu v celkovej výške 36.621,41 eura. Napriek tomu, že žalobkyňa trvá na tom, že finančné prostriedky poskytla žalovanému titulom pôžičky, žalovaný v spore zvolil obranu, podľa ktorej mala byť predmetná suma poskytnutá z titulu daru. Z dôvodu neuplynutia premlčacej lehoty, podal žalobu na súde. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe o vrátenie daru uviedol, že nie je mysliteľné, aby manžel žalobkyne po dobu približne desiatich mesiacov nespozoroval, že ich rodinné úspory sa znížili. Mal za to, že darované finančné prostriedky nepochádzali z prostriedkov bezpodielového spoluvlastníctva, ale z podnikania žalobkyne.

21. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový a právny stav:

22. Koncom roku 2009 sa žalobkyňa zoznámila so žalovaným a v priebehu roku 2010 sa medzi nimi vytvoril vzťah, ktorý mal aj intímny charakter.

23. V dôsledku tohto vzťahu žalobkyňa žalovanému jednak kupovala hmotné dary, ako aj mu v priebehu roku 2010, konkrétne do októbra 2010 poskytla finančné prostriedky, ktoré žalovanému vložila na účet (uvedené vyplývajú z výpisu z účtu žalovaného, poznámka vklad v hotovosti L. E., ako aj potvrdeniek predložených žalobkyňou a tiež rozpisu platieb žalobkyne) a to:

26. 01. 2010 sumu 100 eur,
12. 02. 2010 sumu 150 eur,
24. 02. 2010 sumu 300 eur,
23. 03. 2010 sumu 400 eur,
24. 03. 2010 sumu 150 eur,
25. 03. 2010 sumu 150 eur,
25. 03. 2010 sumu 400 eur,
29. 03. 2010 sumu 300 eur,
01. 04. 2010 sumu 200 eur,
15. 04. 2010 sumu 300 eur,
07. 05. 2010 sumu 200 eur,
11. 05. 2010 sumu 700 eur,
03. 06. 2010 sumu 500 eur,
03. 06. 2010 sumu 500 eur,
22. 06. 2010 sumu 300 eur,
23. 06. 2010 sumu 1.000 eur,
29. 06. 2010 sumu 200 eur,
12. 08. 2010 sumu 700 eur,
16. 08. 2010 sumu 2.000 eur,

18. 08. 2010 sumu 1.200 eur,
23. 08. 2010 sumu 3.000 eur,
31. 08. 2010 sumu 600 eur,
13. 09. 2010 sumu 300 eur,
28. 09. 2010 sumu 300 eur,
04. 10. 2010 sumu 200 eur,
04. 10. 2010 sumu 100 eur,
05. 10. 2010 sumu 200 eur,
20. 10. 2010 sumu 800 eur,
22. 10. 2010 sumu 1.100 eur,
spolu sumu 15.350 eur.

24. Dňa 22. 02. 2010 na motorku - Suzuki GSX - R1000 žalobkyňa z účtu vybrala sumu 6.900 eur. Na účet žalobkyne č. XXXXXXXXXXXX vedený v Tatra banke, a.s., bola dňa 18. 02. 2010 poskytnutá suma z úveru vo výške 6.600 eur a to na základe Zmluvy o poskytnutí splátkového úveru č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenou medzi Tatra bankou, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom zo dňa 18. 02. 2010, z ktorej vyplynulo, že žalovanej bola poskytnutá suma na osobnú spotrebu.

25. Okrem toho z výpisu z účtu spoločnosti ADOS VITA, s.r.o., č. XXXXXXXXXXXX vedený v Tatra banke, a.s., vyplynulo, že dňa 22. 02. 2010 bola vložená suma z úveru vo výške 5.000 eur a dňa 23. 02. 2010 bol uskutočnený výber vo výške 4.000 eur a následne dňa 24. 03. 2010 žalobkyňa poukázala na účet spoločnosti ADOS VITA, s.r.o. sumu 4.600 eur, ktorú jej vrátil žalovaný z predaja motorky.

26. Zo zmluvy o poskytnutí splátkového úveru č. XXXXXXXXXXXX vyplynulo poskytnutie vyššie uvedeného úveru medzi bankou ako veriteľom a spoločnosťou ADOS VITA, s.r.o. ako dlžníkom.

27. Z protokolu o prevzatí motocykla z poznámok žalobkyne tiež vyplynulo, že cena bola 12.390 eur a sumu 11.600 eur bola uhradená z úveru a zvyšok v hotovosti a to dňa 22. 02. 2010.

28. Dňa 18. 03. 2010 na Audi A6, špz X. XXX O. zo sporozírového účtu manžela, teda z finančných prostriedkov patriacich do BSM vybrala sumu 2.000 eur. Na úhradu kúpnej ceny za predmetné motorové vozidlo vo výške 17.500 eur si žalovaný zobral úver vo výške 8.750 eur, celková výška úveru 10.263,75 eura (Žiadosť/ Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 9400120967) a suma 8.750 eur bola prijatá v hotovosti.

29. Dňa 28. 05. 2010 a dňa 23. 06. 2010 žalobkyňa uhradila sumu 338,68 eura, pozostávajúcu zo súm 88,23 eura, 88,62 eura, 100,28 eura, 13,88 eura, 13,88 eura a 33,79 eura, na šeky T-Mobile Slovensko, a.s. 2x, Orange Slovensko, a.s., KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., 2x, Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., a túto žiadala uhradiť vo výzve na zaplatenie sumy z pôžičky zo dňa,

30. Okrem toho žalovaný bol zamestnancom spoločnosti ADOS VITA, s.r.o., a to na základe Dohody o pracovnej činnosti zo dňa 17. 03. 2010. Pracovný pomer bol ukončený dňa 03. 08. 2010 a mzda bola žalovanému poukázaná za mesiace marec, apríl a jún.

31. Žiadosťou o vrátenie zapožičaných finančných prostriedkov zo dňa 03. 08. 2010, doručenou dňa 09. 08. 2010, žalobkyňa žiadala žalovaného o vrátenie zapožičaných finančných prostriedkov vo výške 8.631,41 eura. Suma pozostávala jednak s finančných prostriedkov poskytnutých na účet, ako aj úhrady nákladov na mobil a poistenie, uhrádzané poštovou poukážkou.

32. Zmluvou o pôžičke uzatvorenou medzi žalobkyňou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom zo dňa 23. 08. 2010 žalobkyňa chcela požičať žalovanému sumu 3.000 eur. Uvedená zmluva bola podpísaná len zo strany žalobkyne, avšak napriek tomu dňa 23. 08. 2010 bola na účet žalovaného pripísaná suma 3.000 eur zo strany žalobkyne.

33. Druhýkrát žalobkyňa žiadala o vrátenie zapožičaných finančných prostriedkov žiadosťou zo dňa 25. 10. 2010, doručenou dňa 29. 10. 2010, ktorou žiadala o vrátenie zapožičaných finančných prostriedkov vo výške 15,631,41 eura do 29. 10. 2010. Požadovaná suma pozostávala z finančných prostriedkov vložených na účet, úhrady poštových poukážok vo výške 338,68 eura a tiež úhrada náhradných dielov na osobný automobil dňa 23. 07. 2010 - Autonovo, a.s. vo výške 2.692,73 eura.

34. Okrem toho žalobkyňa tvrdila, že na motorku Suzuki GSX - R1000 uhradila aj zvyšnú sumu a to tak, že 11.900 eur z úveru a hotovosť. Hotovosť súdu nepreukázala a čo sa týkalo zvyšnej sumy, tak táto bola uhradená z účtu spoločnosti ADOS VITA, s.r.o. a na tento účet bola poukázaná aj úhrada sumy 4.600 eur, uhradená žalovaným. Rovnako tak z listinných dôkazov bolo preukázané, že žalovaný si na AUDI A6 zobral úver a ten splatil dňa 18. 04. 2011 a žalobkyňa mu uhradila sumu 2.000 eur zo sporozáručného účtu manžela. Zvyšnú tvrdenú sumu vo výške 6.900 eur nepreukázala.

35. Dňa 23. 07. 2010 bola vystavená faktúra na sumu 2.692,73 eura pre spoločnosť ADOS VITA, s.r.o. na súčiastky. Súčasťou boli aj príjmový pokladničný doklad a potvrdenie o úhrade.

36. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci z rovnakého druhu. Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky (658 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

37. Zmluva o pôžičke je zmluva, ktorou veriteľ prenecháva dlžníkovi určité množstvo druhovo určených (zastupiteľných) vecí na voľné nakladanie, príp. spotrebovanie a dlžník sa zaväzuje vrátiť vec rovnakého druhu (teda nie identickú vec). Pôžička patrí medzi základné formy získania úveru. Zmluva o úvere je upravená v ustanoveniach § 497 až § 507 Obchodného zákonníka. Zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou, pretože na vznik záväzkového vzťahu sa vyžaduje aj reálne odovzdanie veci dlžníkovi, a to buď bezhotovostným spôsobom na účet dlžníka (pri peňažnej pôžičke), alebo odovzdaním z „ruky do ruky“ (pri nepeňažnej pôžičke). Nie je vylúčená ani predbežná dohoda o (budúcej) pôžičke (pactum de mutuo dando).

38. Zmluva o pôžičke je zmluva, ktorou jedna strana (veriteľ) prenecháva druhej strane (dlžníkovi) veci určené podľa druhu a táto druhá strana sa zaväzuje vrátiť po čase veci rovnakého druhu. Týmito znakmi sa zmluva o pôžičke odlišuje od príbuzných záväzkových zmlúv.

39. Podľa § 628 ods. 1 Občianskeho zákonníka, darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

40. Podľa § 628 ods. 2 Občianskeho zákonníka darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri hnutelnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu veci pri darovaní.

41. K darovaniu (donatio) dochádza darovacou zmluvou. Na základe darovacej zmluvy sa darca zaväzuje poskytnúť obdarovanému určitú vec či veci bezodplatne a dobrovoľne, t. j. bez toho, aby na to mal právnu povinnosť a obdarovaný dar prijíma.

42. Súdna prax v jednom prípade vyvodila, že ak bola peňažná suma odovzdaná bez toho, aby predávajúci pritom dal akokoľvek najavo úmysel požadovať ju späť a ak tak robil s vedomím, že prijímajúci túto hotovosť použije na úhradu svojho dlhu a že nie je schopný mu ju vrátiť a prijímajúci peniaze za rovnakých okolností prijal, možno vyvodiť, že medzi predávajúcim a prijímajúcim bola uzavretá darovacia zmluva (pozri Ro NS ČR z 30. 1. 2002, sp. zn. 33 Odo 515/2001).

43. Darovacia zmluva je dvojstranný právny úkon. Na svoj vznik potrebuje ponuku daru zo strany darcu a jej prijatie obdarovaným. Na svoju platnosť vyžaduje dodržanie formálnych a obsahových náležitostí uvedených v zákone, t.j. darovaciu zmluvu zákon vymedzuje tak, že darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma. To znamená, že pojmovým znakom darovacej zmluvy je najmä bezodplatnosť a dobrovoľnosť. Darca bezodplatne poskytuje alebo sa zaväzuje poskytnúť obdarovanému určitý majetkový prospech bez toho, aby mal k tomu právnu povinnosť a obdarovaný tento dar alebo sľub prijíma.

44. Na platnosť darovania sa vyžaduje, aby darovacia zmluva bola uzavretá medzi dvoma subjektmi, ktoré majú právnu subjektivitu. K uzavretiu darovacej zmluvy dochádza rovnakým spôsobom ako u iných zmlúv. Pre vznik darovacej zmluvy sa vyžaduje najmä určenie predmetu daru a prejav vôle darcu predmet daru darovať a obdarovaného dar prijať. Úmysel zmluvných strán môže vyplývať aj z pomenovania zmluvy a označenia zmluvných strán. V praxi je bežné poskytnutie daru medzi prítomnými osobami, pri ktorom je prejav vôle darcu a obdarovaného vyjadrený odovzdaním a prijatím daru. Ide o

reálnu darovaciu zmluvu (dar z ruky do ruky). Za reálne uzavretú darovaciu zmluvu sa v súdnej praxi považuje tiež vydanie príkazu darcu na prevod alebo výplatu peňazí z účtu darcu v peňažnom ústave obdarovanému. Zákon nepredpisuje pre darovaciu zmluvu osobitnú právnu formu. Vznik darovacej zmluvy sa môže uskutočniť reálnym odovzdaním a prijatím predmetu darovania, pri ktorom vznik pomeru a jeho zánik splnením spadá do jedného časového úseku. Pri tomto spôsobe uzavretia darovacej zmluvy ide o reálnu darovaciu zmluvu, pri ktorej dochádza k odovzdaniu a prevzatiu daru reálne. V takom prípade stačí, ak je prejav vôle urobený akýmkoľvek spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chceli účastníci zmluvy prejať. Prevzatie daru sa spravidla uskutoční odovzdaním veci z ruky do ruky. Podľa okolností konkrétneho prípadu nemožno vylúčiť, že k odovzdaniu daru dôjde odovzdaním príslušenstva darovanej veci, ktorá umožňuje jej faktické ovládanie a je jeho predpokladom (napr. odovzдание kľúčov a príslušných dokladov od motorového vozidla - R 17/986). V určitých prípadoch však zákon pre darovaciu zmluvu predpisuje písomnú formu. Ak nejde o darovanie nehnuteľnej veci, zákon nevyžaduje, aby podpisy boli na tej istej listine. Stačí písomná ponuka a jej písomné prijatie. Účinky darovania možno v písomnej zmluve viazať na neskoršiu dobu. Nedodržanie zákonnej písomnej formy darovacej zmluvy má za následok jej absolútnu neplatnosť.

45. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

46. Podľa § 51 Občianskeho zákonníka účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

47. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

48. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

49. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

50. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

51. Na základe vykonaného dokazovania a vyššie uvedeného právneho posúdenia veci, riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu, súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je čiastočne dôvodná. V spore nebolo sporu o tom, že strany mali medzi sebou intímny vzťah, ako ani niet sporu o tom, že žalobkyňa poskytovala finančné prostriedky žalovanému. Spor nastal ohľadom právneho titulu poskytovania finančných prostriedkov. Súd v rámci dokazovania skúmal pri jednotlivých sumách, či boli poskytnuté titulom pôžičky alebo titulom daru a v prípade, ak sa nepreukázal ani jeden z týchto právnych dôvodov, zisťoval možnosť iného právneho titulu a to najmä titulu nepomenovanej zmluvy, predstavujúcej finančné plnenie za poskytované sexuálne služby. Následne pri neunesení dôkazného bremena sa musel vysporiadať s otázkou získania finančných prostriedkov bez právneho dôvodu a vznikom bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného.

52. Zaoberajúc sa námietkou žalovaného, že zo strany žalobkyne išlo o finančné plnenie za poskytované sexuálne služby, súd uvedenú námietku považoval za nedôvodnú. Mal za to, že takýto zmluvný typ medzi stranami sporu dohodnutý nemohol byť a ak bol, nepožíva právnu ochranu, pretože ustanovenie § 51 Občianskeho zákonníka síce nevylučuje uzatvorenie zmluvného vzťahu nepomenovaného, avšak takáto zmluva nesmie odporovať obsahu a účelu zákona. Zákon pritom jasne stanovuje, že výkon práva a povinnosti nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi a poskytovanie sexuálnych služieb nie je možné považovať za súladné s dobrými mravmi, ako ani súdom vymožitelné. Rovnako tak nie je možné poskytnúť ochranu takémuto nároku. Navyiac, týmto svojím tvrdením, žalovaný sám spochybnil svoje tvrdenia o existencii darovacej zmluvy. Rovnako tak žiadnym spôsobom nepreukázal platnosť darovacej zmluvy a to ani v jednej so žalobkyňou vymáhaných súm.

53. V prvom rade sa súd zaoberal kúpou motorky a dospel k záveru, že predložené listinné dôkazy potvrdzujú tvrdenie žalobkyne v tom ohľade, že dňa 22. 03. 2010 vybrala z účtu sumu 6.900 eur a túto následne použila na úhradu zvyšnej sumy na kúpu motorky. Uvedené žalovaný nepoprel, spor bol ohľadom toho, že akou sumou žalobkyňa žalovanému na kúpu motorky prispela. Hodnotiac, vykonané dôkazy vo vzájomnej súvislosti súd mal za to, že v tomto ohľade neobstoja tvrdenia žalovaného ohľadom darovania sumy a jej minúta za účelom spoločného užitia, rovnako tak ani odmena za sexuálne služby. Na pojednávaní konanom dňa 26. 09. 2016 žalovaný uviedol, že žalobkyňa mu poskytla finančné prostriedky na kúpu motorky, pretože ako mladý chalan ju chcel. Počas konania svoje konanie hodnotil za mladícku nerozvážnosť, avšak ani uvedené, nespôsobuje, že nie je povinný žalobkyni vrátiť preukázateľne poskytnuté finančné prostriedky a to najmä z dôvodu, že za tieto finančné prostriedky získal majetkové plnenie. Spor nastáva ohľadom právneho titulu vrátenia. Navyiac, v tomto ohľade neobstojí tvrdenie žalovaného, že on od žalobkyne finančné prostriedky nepýtal, ona mu ich sama dávala, pretože na pojednávaní priznal, že ich chcel.

54. V druhom rade sa súd zaoberal kúpou AUDI A6 a mal za to, že v deň kúpy žalobkyňa vybrala zo sporozírového účtu manžela sumu 2.000 eur a to v Zlatých Moravciach. Uvedené sa zhodovalo s ústnymi vyjadreniami žalobkyne, prezentovanými od začiatku konania. Okrem toho bolo potrebné prihliadnuť aj na tú skutočnosť, že žalovaný žalobkyni skutočne vrátil sumu 4.600 eur za predaj motorky a žalobkyňa túto sumu vložila na účet spoločnosti ADOS VITA, s.r.o., nakoľko aj na účet tejto spoločnosti si žalobkyňa zobrala úver, aby zabezpečila pomoc žalovanému na kúpu motorky, resp. motorového vozidla. Uver bol poskytnutý dňa 22. 02. 2010 a suma bola vybratá z účtu dňa 23. 02. 2010 vo výške 4.000 eur, a preto nie je zrejmé, za akým účelom bola táto suma poskytnutá, avšak vzhľadom na to, že spoločnosť ADOS VITA, s.r.o., v tomto konaní nevystupuje ako žalobca, uvedené nemohlo byť ani predmetom ďalšieho skúmania. Rovnako tak v tomto prípade bolo potrebné zohľadniť tú skutočnosť, že žalobkyňa pomohla žalovanému získať určitú majetkovú hodnotu.

55. V oboch prípadoch súd mal za to, že žalobkyňa preukázala atribúty zmluvy o pôžičke a to realnosť kontraktu (strany boli spolu pri kúpe oboch hnutelných vecí a žalobkyňa žalovanému prispela na ich kúpu), dočasnú právneho vzťahu a povinnosť vrátiť vec rovnakého druhu. Naproti tomu žalovaný vôbec nepreukázal naplnenie darovacej zmluvy, pretože hodnotiac tvrdenia žalovaného a to v zmysle, že pri vyššie uvedených kontraktach žalobkyňa poskytla žalovanému finančné prostriedky na získanie predmetu kúpy a žalovaný jej v zmysle dohody prezentovanej žalobkyňou, po predaji starého motocykla časť sumy vrátil, bola naplnená dočasnú právneho vzťahu, ako aj povinnosť vrátiť vec rovnakého druhu, t.j. peniaze. Okrem toho žalovaný v priebehu konania potvrdil, že je ochotný vrátiť hmotné dary, ktoré mu žalobkyňa poskytla a tiež potvrdil, že mu dala finančné prostriedky na získanie vyššie uvedených hnutelných vecí, teda aj týmto potvrdil z časti povinnosť vrátiť vec rovnakého druhu a to i napriek tomu, že za finančné prostriedky si zabezpečil hnutelné veci, ktoré následne tiež predal a za kúpnu cenu zakúpil ďalšie motorové vozidlo, resp. vysporiadal svoje iné záväzky. Zo svedeckej výpovede G. H. N., ako aj sms správy žalovaného vyplynulo, že vráti žalobkyni všetky veci, teda žalovaný potvrdil dočasnú právneho vzťahu a tiež povinnosť vrátiť vec rovnakého druhu, ktorou boli v tomto prípade peniaze, ktoré mu žalobkyňa poskytla na získanie majetku.

56. Na uvedenom závere o povinnosti vrátiť finančné prostriedky poskytnuté žalobkyňou žalovanému, nemení nič ani tá skutočnosť, že ak by nebola preukázaná dočasnú poskytnutia finančných prostriedkov, v časti vyššie preukázaných súm by vznikol žalobkyni nárok na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov bez právneho dôvodu a to z dôvodu, že žalovaný darovaciu zmluvu nepreukázal vôbec. Rovnako tak hodnotiac vyjadrenia žalobkyne a žalovaného, súd musel súhlasiť so žalobkyňou, že ich prejavy vôle sa diametrálne odlišujú, ako aj žalovaný potvrdil, že medzi nimi nebolo reči o tom, že ide o darovanie, avšak tvrdil, že žalobkyni uviedol, že jej nemá z čoho poskytnuté finančné prostriedky vrátiť. Okrem toho dodal, že žalobkyňa na to povedala to, že aby sa o také veci nestaral. Uvedené žalobkyňa poprela a mala za to, že finančné prostriedky mu požičala a žalovaný jej sľúbil ich vrátiť z predaja motorových vozidiel, čo v konečnom dôsledku čiastočne urobil a to vrátením sumy 4.600 eur z predaja starého motocykla. Navyiac, žalovaný sa počas konania bránil tým, že vráti žalobkyni všetky veci, avšak tie predmetom sporu neboli, pretože pri hmotných daroch a finančných prostriedkoch poskytnutých „do ruky“ si aj žalobkyňa bola vedomá darovania a najmä nepreukázania, preto ich nežiadala. S poukazom na to, že žalovaný vznik darovacej zmluvy nepreukázal, ako ani nepreukázal vznik inej zmluvy, predmetom ktorej by bolo poskytnutie finančných prostriedkov na kúpu hnutelných vecí, súd dospel k záveru, že v týchto častiach uniesla dôkazné bremeno žalobkyňa a to jednak tým,

že finančné prostriedky boli poskytnuté z titulu pôžičky, resp. domáhala sa vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré bolo preukázané v rozsahu sumy 6.900 eur za motocykel a v rozsahu sumy 2.000 eur za motorové vozidlo. Vo zvyšnom rozsahu žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno, že by skutočne poskytla žalovanému finančné prostriedky, resp. poskytla finančné prostriedky spoločnosť ADOS VITA, s.r.o., ktorej ich žalovaný aj vrátil v rozsahu 4.600 eur, preto v dôsledku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie sa súd týmito sumami nezaoberal, ako ani uhradenú sumu od dlžnej sumy neodpočítal, pretože mal za to, že je potrebné rozlišovať subjekt, ktorý žalovanému finančné prostriedky poskytol a ktorému ich žalovaný vrátil. Medzi stranami nebolo sporu o tom, že žalobkyňa finančné prostriedky poskytovala jednak ako fyzická osoba a jednak ako štatutárka spoločnosti, čo potvrdil aj žalovaný a bol si toho vedomý. Čo sa týkalo účelu poskytovania ďalších súm a to za účelom opravy dovezených motorových vozidiel, uvedené podľa súdu potvrdzovalo nepriamo pohnútku žalobkyne získať poskytnuté finančné prostriedky späť, pretože podľa tvrdenia žalobkyne jej žalovaný mal poskytnuté finančné prostriedky vrátiť po predaji dovezených motorových vozidiel.

57. Ak nebola lehota splatnosti dohodnutá, je potrebné vychádzať z ustanovenia 563 Občianskeho zákonníka, že dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal a ten ho mohol požiadať deň nasledujúci po dni, kedy dlžníkovi finančné prostriedky požičal. Okrem toho bolo potrebné súhlasiť so žalobkyňou, že charakteristickým znakom zmluvy o pôžičke je dočasnosť právneho vzťahu bez ohľadu na to, či bola určená konkrétna lehota na vrátenie finančných prostriedkov alebo nie. Ak lehota nebola dohodnutá, sankcionuje sa takéto nedohodnutie tým, že veriteľ ak sa oneskorene začne domáhať splnenia svojho plnenia, môže byť jeho pohľadávka premlčaná a dlžník sa môže premlčania dovoliť v súdnom konaní.

58. V treťom rade sa súd zaoberal súčiastkami, avšak v dôsledku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, tento nárok bolo potrebné považovať za nedôvodný. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že faktúra bola vystavená na spoločnosť ADOS VITA, s.r.o, a touto spoločnosťou bola aj uhradená, teda súvislosť žalobkyne so žalovaným v konaní preukázaná nebola.

59. V štvrtom rade sa súd zaoberal poštovými poukázkami a mal za to, že napriek tomu, že z nich jednoznačne nevyplýva, že ich uhradila žalobkyňa za žalovaného, žalovaný túto skutočnosť nepoprel a tiež žalobkyňa ich úhradu preukázala disponovaním s poštovými poukázkami. Rovnako tak tieto sumy boli žalobkyňou žiadané už v obidvoch žiadostiach o vrátenie finančných prostriedkov, a preto bolo preukázané, že tieto sumy predstavovali zmluvu o pôžičke, v rámci čoho bola preukázaná aj ich dočasnosť a to vyjadrená vo výzvach na zaplatenie.

60. Posledným nárokom boli sumy poskytnuté poukázaním na účet žalovaného, v rámci čoho z vykonaného dokazovania neboli preukázané tvrdenia žalobkyne, ako ani žalovaného a to z dôvodu, že žalobkyňa nepreukázala atribúty zmluvy o pôžičke v tom zmysle, že nebolo zrejmé, kedy mal žalovaný žalobkyňu takouto formou poskytnuté finančné prostriedky vrátiť a to jednotlivo. Rovnako tak v tomto ohľade neobstalo ani tvrdenie žalovaného ohľadom daru, pretože ako vyplýva zo zákonného ustanovenia, ak ide o hnutelné veci, darovacia zmluva síce nemusí byť písomná, avšak v prípade, ak nedošlo k osobnému odovzdaniu, je nevyhnutná písomná forma a jej nedodržanie zákon sankcionuje neplatnosťou. Navyiac, bolo v konaní preukázané a to i výpoveďou žalovaného, že vždy, keď žalobkyňa posielala peniaze cez účet, neboli spolu a to bol dôvod, prečo mu ich osobne neodovzdala. Teda žalovaný nebol prítomný ani pri zadávaní príkazu v banke, čím bola naplnená realita kontraktu. Vzhľadom na uvedené, súd mal za to, že suma 15.350 eur bola poskytnutá bez právneho dôvodu, a preto žalobkyňa bola oprávnená sa domáhať jej vydania. Nebolo pritom sporu o tom, že tieto finančné prostriedky žalobkyňa žalovanému poskytla a žalovaný ich prevzal a to bez toho, aby bol medzi stranami dohodnutý právny dôvod, resp. právny dôvod tvrdený stranami sporu nebol preukázaný.

61. Čo sa týkalo konania o vrátenie daru, v rámci ktorého ako žalobca vystupuje manžel žalobkyne, súd zdôrazňuje, že po oboznámení sa so žalobou v tomto konaní mal za to, že predmetné konanie bolo vyvolané tvrdeniami žalovaného v predmetnom konaní. Navyiac, po podaní žaloby, žalovaný zmenil svoje tvrdenia ohľadom daru a to nielen v konaní o vrátenie daru, ale aj v predmetnom konaní, pričom ešte na pojednávaní konanom dňa 29. 06. 2016 právny zástupca žalovaného tvrdil, že finančné prostriedky boli zo strany žalobkyne žalovanému poskytnuté titulom daru a následne na poslednom pojednávaní uviedol, že išlo o plnenie za sexuálne služby. Rovnako tak v tomto ohľade však absentuje preukázanie zo strany žalovaného, pretože v konaní síce nebolo sporu o tom, že strany sporu mali intímny vzťah, avšak jeho

intenzita nebola v konaní preukázaná v zmysle tvrdení žalovaného. Naviac, ako už bolo vyššie uvedené právne posúdenie žalovaného nepožíva ani právnu ochranu v dôsledku rozporu s dobrými mravmi.

62. Rovnako tak neobstojí obrana žalovaného ohľadom toho, že skutok sa nestal, pretože ako správne žalovaný uviedol, dôvod oslobodenia spod obžaloby z tohto dôvodu znamená oslabenie postavenia poškodeného, pretože jeho nárok nemožno oprieť o skutočnosť, že mu bola spôsobená škoda obžalovaným, avšak občianskoprávne následky nemožno tiež úplne vylúčiť a dôkazné bremeno je na žalobcovi. Okrem toho skutok sa nestal ohľadom vylákania finančných prostriedkov, pretože tieto boli zo strany žalobkyne žalovanému dobrovoľne poskytnuté, avšak sporný medzi stranami bol účel a ten je predmetom skúmania v civilnom súdnom konaní.

63. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňu sumu 24.588,68 eura, pozostávajúcu zo sumy 6.900 eur za motocykel, zo sumy 2.000 eur za motorové vozidlo, zo sumy 338,68 eura za úhrady šekových poukázok a zo sumy 15.350 eur za finančné prostriedky poskytnuté na účet, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 24.588,68 eura od 01. 11. 2010 do zaplatenia, a to do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a to z dôvodu nepreukázania finančných prostriedkov, resp. ich poskytnutia a taktiež z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie.

64. Čo sa týkalo vzniku nároku na úroky z omeškania, súd mal za to, že lehota splatnosti sumy 338,68 eura nastala okamihom, keď žalobkyňa prvý krát žalovaného vyzvala na úhradu dlžnej sumy. Ohľadom súm, predstavujúcich preukázanú úhradu za motocykel a motorové vozidlo, súd mal za to, že splatnosť nastala dva mesiace po ich poskytnutí, čo bolo preukázané aj vrátením časti finančných prostriedkov, avšak v dôsledku toho, že žalobkyňa nedisponovala s dokladmi preukazujúcimi poskytnutie všetkých ňou tvrdených súm, uvedené sumy neuviedla v žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov, avšak v rámci trestného konania sa ich vrátenia domáhala už od 22. 11. 2010, kde uviedla, že dokladmi nedisponuje. Následne ďalšie finančné prostriedky boli poskytnuté bez právneho dôvodu, a preto splatnosť nastala deň nasledujúci po ich poskytnutí. Keďže žalobkyňa žiadala v súhrne splatnosť od 01. 11. 2010, s poukazom na vyššie uvedené súd jej návrhu vyhovel a uložil žalovanému povinnosť hradiť úroky z omeškania v zákonom stanovenej výške od 01. 11. 2010 do zaplatenia.

65. Ohľadom uhradenia dlžnej sumy, súd zohľadnil výšku bezdôvodného obohatenia, ako aj požičanej sumy a dospel k záveru, že v danom prípade je vhodné určiť dlhšiu lehotu na plnenie podľa § 232 ods. 3 CSP a to v rozsahu 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

66. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 34% a to z dôvodu, že jej úspech predstavoval 67%, neúspech 33%, teda celkový úspech bol v rozsahu 34% (67-33). K rozsahu úspechu súd dospel porovnaním predmetu sporu po zmene žaloby a vyhovujúcej časti žaloby.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Levice písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.